

עפ"ג 25404/12/13 - המערער: רפי דנן נגד המשיבה: מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 25404-12-13 דנן(אסיר) נ' מדינת ישראל
בפני הרכב כב' השופטים: עודד גרשון, [אב"ד] כמאל סעב, שופט תמר שרון נתנאל, שופטת
המערער: רפי דנן (אסיר)
ע"י באת כוחו עוה"ד לימור לוי מלאך

נגד
המשיבה: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

השופטת תמר שרון-נתנאל:

הערעור וההליך בבימ"ש קמא :

1. לפנינו ערעור על גזר דין שניתן על ידי בית משפט השלום בקריות (כבוד השופטת הבכירה ר. לאופר חסון) מיום 11.12.13 בת.פ. 6525-06-11, לפיו נדון המערער ל- 15 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

הערעור מופנה נגד תקופת המאסר בפועל שנגזרה על המערער.

2. במסגרת הסדר טיעון, הודה המערער והורשע בכתב אישום מתוקן, בשני פרטי אישום, בעבירות של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (ריבוי מקרים) וכן הטרדה באמצעות מתן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק הבזק, תשמ"ב-1982.

פרט האישום הראשון ייחס למערער איום טלפוני, שבוצע ביום 12.6.10, כלפי המתלוננת, שהינה גרושתו (סעיף 1 לאישום הראשון), הטרדת המתלוננת באמצעות הטלפון, בין התאריכים 1.3.10 - 15.6.10 (סעיף 2 לאישום הראשון) ומספר איומים טלפוניים, שבוצעו כלפי המתלוננת בין התאריכים הנ"ל.

פרט האישום השני ייחס למערער הטרדה של המתלוננת באמצעות הטלפון, בכך שביום 23.7.10, הוא התקשר אל הטלפון הנייד שלה, 30 פעמים בין השעות 11:37 ל- 21:01.

3. בפי ב"כ המערער ארבע טענות עיקריות;

האחת - נטען, כי בימ"ש קמא נתפס לכלל טעות, כאשר התייחס ל- 30 ההטרדות האמורות בפרט האישום השני, כאילו מדובר באיומים ולא "רק" בהטרדות.

השניה - נטען, כי עמדת קורבן העבירה, היא המתלוננת, כפי שהיא באה לידי ביטוי במכתב בא כוחה הנמצא בתיק ביהמ"ש (בו היא מבהירה, כי איננה פוחדת מהמערער, איננה מעוניינת שהוא ישב בכלא ומציינת את השינויים שחלו מאז הגישה תלונתה ועד היום), לא הובאה כראוי בפני בימ"ש קמא וביהמ"ש לא התייחס אליה. בענין זה מפנה ב"כ המערער גם להחלטת כבוד השופט שפירא, בבימ"ש זה, במסגרת דיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

השלישית - נטען כי לא ניתן משקל ראוי לחלוף הזמן, להימנעות המערער מלחזור ולבצע את העבירות ולחשיבות שבשיקומו, עבורו ועבור שלושת ילדיו. ב"כ המערער הצביע על כך שכתב האישום הוגש לאחר כשנה וטען, כי חלק מהימשכות ההליכים לא היה באשמת המערער. בין לבין חלפו כשלוש שנים ולדברי ב"כ המערער, לחלוף הזמן משמעות רבה במיוחד, מבחינת המערער, לאור השינויים החיוביים שחלו בחייו, אשר הביאו לכך שהוא השלים עם הפרידה מהמתלוננת, המשיך בחייו וכיום הוא בקשר עם בת זוג אחרת, ממנה נולד לו ילד לפני שבועיים. בנוסף, בעת מתן גזר הדין הוא אף עבד, והיה מחוייב להליך טיפולי ולילדיו.

הרביעית - המערער "נענש" בכך, שבשל תיק זה לא נוכה לו שליש (היינו- תקופה בת 15 חודשים), מהמאסר בן 45 החודשים, אותו ריצה בעת שתיק זה התנהל.

4. ב"כ המשיבה טען, כי גם אם, לכאורה, נפלה טעות בגזר דינו של בימ"ש קמא, עדיין העונש שנגזר עליו אינו חמור בנסיבות הענין וכי בראיית התמונה הכוללת הוא אינו חורג מרף הענישה הנוהג ואינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

ב"כ המשיבה הדגיש את חומרת הנסיבות, לאור חומרת האיומים והעובדה שהאיומים וההטרדות בוצעו על ידי הנאשם במהלך תקופה בת שלושה חודשים, מתוך בית הסוהר, בעת שהוא ריצה עונש מאסר של 45 חודשים ובשים לב לעברו הפלילי המכביד, הכולל גם עבירות אלימות.

לטענתו, בימ"ש קמא שקל את כל השיקולים הנדרשים, לרבות האמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה התרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמערער שלהערכתו נעדר יכולת אמיתית להשתלב בהליך טיפולי. כן הפנה ב"כ המשיבה לעמדתה של המתלוננת, כפי שהובאה בתסקיר שירות המבחן וציין את ההבדל המתבקש,

לשיטתו, בין דבריה לשירות המבחן ובין דבריה בנוכחות המערער.

דין והכרעה :

5. מעיון בגזר הדין עולה, כי אכן בימ"ש קמא נתפס לכלל טעות כפולה. ראשית, משהתייחס לעבירת האיומים בה הואשם המערער בעובדה מס' 1 לכתב האישום המקורי - עובדה אשר נמחקה בכתב האישום המתוקן. שנית - משהתייחס ל- 30 הפעמים בהם התקשר המערער אל הטלפון הנייד של המתלוננת, כאל 30 איומים (ראו דברי בימ"ש קמא בעמ' 29 שורות 5-8 לגזר הדין).

העבירות שבוצעו על ידי המערער על פי כתב האישום המתוקן, אכן חמורות ביותר, הן בשים לב לתוכן החמור של האיומים ולמספרם והן בשים לב למספר ההטרדות ולעובדה שכל אלה בוצעו מבין כתלי הכלא, בעוד המערער מרצה עונש מאסר בן 45 חודשים בגין פציעה ואיומים.

אולם, גם אם יש ממש בדברי ב"כ המאשימה, לפיהם העונש שנגזר על המערער אינו חורג מהעונש הראוי לעבירות, בנסיבותיהן ובנסיבותיו של המערער, כמפורט לעיל, העובדה שבימ"ש קמא גזר על מערער עונש גם בגין עבירה שנמחקה מכתב האישום המתוקן וגם בהתייחסו אל ההטרדות אשר בפרט האישום השני, כאל איומים, מצדיקה, לטעמי, התערבות מסוימת בעונש שגזר בימ"ש קמא על המערער, שהרי יש להניח, לטובת המערער, שאם לא היו נופלות, אצל בימ"ש קמא, טעויות כאמור, היה ביהמ"ש גוזר על המערער עונש קל מזה שנגזר עליו בפועל.

6. אציין, כי בשאר טענותיו של ב"כ המערער לא מצאתי ממש.

בפני בימ"ש קמא היו מונחים כל הנתונים, כולל עמדת המתלוננת, כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.

בימ"ש קמא התייחס בגזר דינו גם לשינוי החיובי שחל בחייו של המערער, לרבות הקשר עם בת זוגו החדשה והריונה ממנו, עבודתו, התייחסותו לילדיו וכל האמור לזכותו בתסקיר שירות המבחן, כמו גם הימשכות ההליכים והגורמים להם ולא מצאתי כי נפלה, בעניינים אלה, טעות בשיקול דעתו של בימ"ש קמא, או באופן שקלולם של שיקולים אלה על ידו.

7. סופו של דבר, אציע לחבריי להתערב בעונש המאסר שנגזר על המערער באופן שבמקום 15 חודשי מאסר בפועל שגזר בימ"ש קמא, יגזר על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ואילו יתר חלקי הענישה שנקבעו על ידי בימ"ש קמא יותרו בעינם.

תמר שרון-נתנאל, שופטת

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

אני מסכים.

עודד גרשון, שופט

[אב"ד]

השופט כמאל סעב:

אני מסכים.

כמאל סעב, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לקבל את הערעור כאמור בחוות דעתה של השופטת תמר שרון-נתנאל, כך שבמקום 15 חודשי מאסר בפועל שגזר בית משפט קמא, ירצה המערער 12 חודשי מאסר בפועל. יתר חלקי גזר דינו של בית המשפט קמא יותרו בעינם.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, במעמד הצדדים.

**תמר שרון-נתנאל,
שופטת**

כמאל סעב, שופט

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**